

[Bjørn Poulsen]

at de lavede huslejeboykotten, gået ind i sagen og prøvet på at løse det på den ene eller den anden måde?

Jeg synes mildest talt, at det er en lidt mærkelig opfattelse at have af disse tilfælde af huslejeboykot. Der er jo ikke tale om, at det er nogle fanatikere, der den ene gang efter den anden laver en boykot for boykotens skyld. Her er i allerhøjeste grad tale om nogle mennesker, der på en eller anden måde er i en trangssituation, som regel økonomisk, og af naturlige grunde ikke har andre måder at protestere på end at lave den huslejeboykot. Og så taler man nu fra regeringens og socialdemokratiets side om, at dem skal vi altså have slået ned, den slags ting vil vi ikke se i fremtiden. Hvis det er socialdemokratisk politik i fremtiden, så Gud nåde og trøste os!

Freddy Madsen (DKP):

Vi er modstandere af det forslag, der her er fremsat. Det undrer os ikke, at fremskridtspartiet fremsætter det. Det er jo et led i hele den politik, man har ført, og som til syvende og sidst skal munde ud i – man har forbundsfæller her i tinget, ved vi – at det ikke bare drejer sig om det sociale boligbyggeri, der kan risikere at komme på tvangsauktion, men at det i det hele taget er det sociale boligbyggeri, der burde udstykkes i ejerlejligheder, at spekulatøren, som vi har set det på andre områder, altså også skulle udbredes på dette felt.

Men det er jo rigtigt, at man kan undre sig – ja, undre sig, det er efterhånden så meget sagt – mere over den holdning, som socialdemokratiet indtager til disse sager. Jeg er ikke jurist og kan derfor ikke helt fortolke de bestemmelser, der står i loven, men når ombudsmanden siger, at han har svært ved at fortolke det, så vil jeg da gerne sige, at sådan som jeg på almindeligt dansk må læse det, så står der faktisk i den nuværende lov: »Ejendomme, som er opført til brug for medlemmer« osv. Heri ligger, at hele det sociale boligbyggeri er undtaget fra ejerlejlighedslovens bestemmelser. Det er altså det, som den socialdemokratiske boligminister tilsyneladende vil blæse højt og flot på, idet han siger, at selvfølgelig kan man udstykke det; de boligbyggerier, der kommer på tvangsauktion, kan man udstykke i ejerlejligheder.

Men så siger man, og det synes jeg var interessant, fra både ordføreren for socialdemokratiets og ordføreren for venstres side, nemlig de to ordførere for regeringen, på den ene side, at regeringen nu kommer med et vældig godt udspil om kort tid, der vil klare alle disse problemer for boligbyggeriet, og på den anden side siger man: men så er det også nødvendigt, at vi får nogle hårdere bestemmelser over for en eventuel huslejeboykot. Det ligger ligesom i luften, eller man fremmaner det på den måde, at huslejeboykot er noget, som folk i det sociale boligbyggeri har lavet, fordi de nu engang er venstrekstremistiske eller indstillet på at lave ballade eller noget i den retning. Ja men tror man da virkelig på, at ganske jævne og almindelige mennesker, som står over for risikoen for at blive smidt ud af deres bolig under alle omstændigheder, iværksætter boykot, fordi det er en fornøjelse for dem, eller fordi det er noget, de bare har lyst til?

Det, det drejer sig om, er jo, at igennem den ulyksalige boligpolitik, som folketingsflertallet har ført, og som skiftende regeringer har ført, har man drevet huslejerne op på et sådant niveau, at folk simpelt hen ikke har råd til at betale og ikke har set nogen anden udvej over for de byrder, der blev lagt på dem, end faktisk at aktionere i de givne situationer. Man skal ikke stille tingene på hovedet og sige, at det er dem, der har lavet huslejeboykot, der skaber problemerne. Det er i virkeligheden den elendige boligpolitik, man har ført, der har skabt problemerne.

Man har altså ingen tillid – og det kan jeg godt forstå, hvis det passer, hvad der er oftest tilfældet i pressen om det udspil, som boligministeren vil komme med, og det skal det såmænd nok gøre, når man i øvrigt kender regeringens elendighed – til, at det vil være muligt at overbevise almindelige mennesker om, at det er en rimelig politik, man fører. Derfor skal man nu føre sig frem med svøben, nu skal beboerne stilles over for, at hvis ikke de vil makke ret over for de husleje forhøjelser, der venter, så kan lejlighederne indgå i det almindelige spekulationsmarked og blive udstykket som ejerlejligheder.

Det er altså den politik, som socialdemokratiet efterhånden er nået til at føre på boligområdet. Den ligger milevidt fra det, der er vores intentioner, og den ligger i øvrigt også milevidt fra det boligpolitiske oplæg,